

2. Як користуватися сервісом Google Trends? URL:
<https://adwservice.com.ua/uk/yak-korystuvatysya-servisom-google-trends>

УДК 631.1

Трусова А.О., здобувач освіти
Яворська Т.І., науковий керівник, д.е.н., професор
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ ГАРМОНІЗАЦІЇ ІНТЕРЕСІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ДЕРЖАВИ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

У сучасному діловому світі сільськогосподарські підприємства повинні адаптуватися до нових умов ефективного використання ресурсів та координації економічних інтересів. Їм вкрай необхідна стратегія сталого зростання з державною підтримкою інститутів розвитку сільського господарства та політики конкурентоспроможності, оскільки сільськогосподарська модель в Україні орієнтована на економічне зростання, продовольчу безпеку і розвиток сільських територій. При цьому, пріоритетними напрямками в цьому контексті є створення вигідних умов, соціальний захист, комплексний розвиток сільських територій, прозорі ринки, скоординоване ціноутворення і політики просування національних інтересів на світовому рівні [1; 2].

Державна підтримка повинна базуватися на стимулюванні розвитку сільськогосподарських підприємств, координуючи їх пріоритети для міжрегіонального комплексного соціального оновлення, бо збалансування виробничих процесів і накопичення ресурсів має вирішальне значення та відноситься до пріоритету «електоральної амплітуди», націленої на максимальне фінансування малих і середніх суб'єктів господарювання з метою стимулювання росту ВВП та інновацій. Інструменти регулювання державної підтримки можуть бути загальнодержавними або вибірковими, що впливають на регіональний розвиток сільського господарства та інновації. Вибір інструментів залежить від регіональних пріоритетів інноваційного та інвестиційного розвитку. Збалансований підхід до стимулювання розвитку сільськогосподарських підприємств може сприяти взаємовигідному співробітництву із органами державної влади [1; 2].

Суспільству слід переглянути підхід до державної підтримки агробізнесу, зосередивши увагу на сталому розвитку, правовій підтримці та земельній реформі для економічного зростання. Також необхідна модернізація інститутів розвитку сільського господарства, включаючи координацію економічних інтересів, оцінку ризиків і визначення потенціалу економічного розвитку. Стимулювання сільськогосподарських бізнес-

структур до створення та впровадження інновацій, підвищення продуктивності праці та зведення до мінімуму перешкод для ринкових механізмів є ключовими аспектами інституційних стимулів. При цьому, грошово-кредитна політика відіграє стратегічну роль в оптимізації структури капіталу та забезпеченні мотивації до прибуткової діяльності сільськогосподарських підприємств [1; 2].

Для підтримки активності в сільському господарстві необхідні мінімальні зусилля, що гарантують свободу конкуренції, мінімізують ринкові монополії і усувають бар'єри [1; 2]. Особливі фактори інноваційного зростання сільського господарства включають стимулювання мережевих процесів і екологічну реструктуризацію виробничих площ. «Стратегія інноваційного розвитку України до 2030 року» формує напрям узгодження економічних інтересів сільськогосподарських підприємств і держави [3]. Однак попередні програми та стратегії не дали оптимальних результатів, і такі заходи, як податкові пільги, усунення бар'єрів, залучення грантів та стимулювання інновацій, ще не реалізовані.

Модернізація інститутів сільськогосподарського розвитку необхідна для узгодження економічних інтересів сільськогосподарських підприємств і держави. Регіональні Агентства розвитку повинні зосередитися на розвитку інфраструктури поряд з модернізацією. Багатофакторний аналіз сільськогосподарських структур з урахуванням внутрішніх і зовнішніх факторів може допомогти сформуванню ефективної стратегії диверсифікації виробничого процесу. Державно-приватне партнерство (ДПП) може полегшити цей процес шляхом координації дій на всіх ієрархічних рівнях. Ієрархічна модель координації дозволяє оцінювати реалізацію стратегічних рішень на основі взаємопов'язаних параметрів, які включають національні цільові програми та макроекономічні показники стимулювання інновацій, інвестицій та диверсифікації виробничого процесу в сільському господарстві.

Таким чином, гармонізація інтересів сільськогосподарських підприємств та держави у процесі модернізації сільського господарства має базуватися на економічних та правових механізмах, спрямованих на розвиток галузі. Державна підтримка передбачає створення умов для адаптації до економічних викликів та сприяння інноваційному розвитку. Стратегічні напрямки включають рівність у господарюванні, диференційований підхід до бюджетних ресурсів та сприяння розвитку високопродуктивних підприємств. Необхідно прогнозувати економічний розвиток та оцінювати ризики інвестиційних проектів для досягнення успішного інноваційного розвитку сільського господарства. Впровадження моделі гармонізації економічних інтересів сільськогосподарських підприємств та держави передбачає модернізацію інститутів розвитку сільського господарства, які сприятимуть покращенню економічних, правових, політичних, науково-технічних та екологічних аспектів галузі. Вона також сприяє зменшенню створенню нових

мереж сільськогосподарських структурних кластерів із залученням іноземних інвестицій та державної підтримки.

Література

1. Acemoglu D., Johnson S., Robinson J. A. Institutions as a Fundamental Cause of Long-Run Growth // *Handbook of Economic Growth*. Volume 1 / P. Aghion, S. N. Durlauf (eds.). Amsterdam: North-Holland. 2005. pp. 385-472.
2. Aghion P., Roulet A. Growth and the Smart State. *Annual Review of Economics*, 2014. №6 (1), p. 913–926.
3. Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-shvalennya-strategiyi-rozvitku-sferi-innovacijnoi-diyalnosti-na-period-do-2030>

УДК658.5(045)

Петрова О.Д. здобувач освіти
Яворська Т.І., науковий керівник, д.е.н., професор
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ АУТСОРСИНГУ В УКРАЇНІ

У сучасному українському суспільстві, втягнутому в небувалі виклики війни, звернення до консультантів стає необхідністю і стратегічним кроком для успішного функціонування бізнесу та особистого розвитку. Цей перехід свідчить про переживання складної та змінної реальності, де бізнеси, організації та підприємці стикаються з новими викликами, які вимагають експертного керівництва та підтримки.

Популярність консультаційних послуг у бізнес-середовищі зростає, оскільки компанії шукають експертну допомогу у переорієнтації стратегій, оптимізації процесів та управлінні ресурсами. Воєнний конфлікт породжує нестабільність на ринку, змінюючи динаміку бізнесу, тому підприємства звертаються до консультантів для розробки нових стратегій виживання та адаптації до нових умов. Проте, звернення до консультантів не обмежується лише бізнесом. У світі, де психологічний стрес та неспокій стають частиною повсякденного життя, люди також шукають психологічну підтримку та кар'єрне порадництво(керівництво). Консультанти в цих областях допомагають розуміти потреби, вирішувати проблеми та досягати поставлених цілей навіть у важкі часи.

Сучасний бізнесовий світ насичений різноманітними стратегіями та підходами, одним із яких є аутсорсинг. Цей підхід полягає в делегуванні певних функцій або процесів підприємства зовнішнім постачальникам. Аутсорсинг стає все більш популярним явищем у сучасному діловому світі, особливо в консалтингу, фінансах, бухгалтерському обліку та інших